

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 152/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. marca 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 29/2017 z 18. júla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Tdo 29/2017 z 18. júla 2017.

Z obsahu sťažovateľom podanej sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 T/57/2008-2679 z 24. novembra 2011 bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b) spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účinný k 31. decembru 2000. Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 1 To/27/2012 z 12. marca 2014 vylúčil trestnú vec sťažovateľa zo spoločného konania na samostatné konanie a ďalším svojím uznesením sp. zn. 2 To/24/2014 z 21. mája 2014 podané odvolania sťažovateľa a krajského prokurátora zamietol, pretože neboli dôvodné. V ďalšom podal sťažovateľ dovolanie, ktoré najvyšší súd svojím uznesením sp. zn. 2 Tdo 29/2017 z 18. júla 2017 odmietol.

Z obsahu podanej sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľ okresnému súdu vytkol nezákonnú zmenu senátu tohto súdu počas konania, k čomu uviedol, že *„Na hlavnom pojednávaní dňa 25.02.2010 bolo zloženie senátu odlišne kreované od pôvodného personálneho obsadenia, konkrétne čela senátu Jozefa Nagya nahradila bez odôvodnenia Ludmila Šimeková a táto zotrvala v senáte až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa dňa 24.11.2011.“*. Podľa sťažovateľa *„Je... podstatné uviesť, že v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.02.2010 nie je zaznamenané, že by zmena zloženia senátu bola oznámená obžalovaným a už vôbec nie, že by obžalovaný s touto zmenou súhlasil. Taktiež nebol dovtedajšie dokazovanie z hlavných pojednávaní pred novou členkou senátu vykonané znova, čím bola porušená zásada úsnosti a bezprostrednosti konania napriek tomu nová členka senátu rozhodovala o vine a treste.“*. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ uzatvára, že *„Týmto postupom Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 6 T 57/2008 porušil ustanovenie § 277 ods. 5 posledná veta Tr. por. a naplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Tr. por. Najvyšší súd SR pod sp. zn. 2 Tdo 29/2017 moje dovolanie odmietol s tým, že som to nenamietal na odvolacom súde resp. na súde, druhého stupňa.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tdo 29/2017 z 18. júla 2017, ktoré mu bolo doručené 9. októbra 2017 (obhajkyni sťažovateľa 4. októbra 2017). Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 29. decembra 2017 (podaná na poštovú prepravu 20. decembra 2017), to znamená po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2018